

[Ahlmann-Ohlson]

ten af grundvandet og overfladevandet. Disse trusler lå specielt i de store tilførsler af nærings-salte, og en lang række rapporter så så i den følgende tid dagens lys. »Iltsvind og fiskedød i 1981« udkom i januar 1984, »Nitrat i drikkevand og grundvand i Danmark« i oktober 1983 og »Opgørelsen af Belastningen fra Land af de Indre Danske Farvande med Organisk Stof« i 1984. Alle disse rapporter blev sammenfattet i den såkaldte NPO-redegørelse fra august 1984.

Den problematik, vi har behandlet med vandmiljøplanen, kom kraftigt ind i den offentlige debat, og Folketinget fortsatte arbejdet med den. Den 31. maj 1985 blev så den såkaldte NPO-handlingsplan vedtaget, og den blev efter mange skænderier om kunstgødningsskatter og andet fulgt af en miljøstøttelov lige inden julen 1986.

Da de døde hummere dukkede op i tv, var Folketinget rede til at træffe beslutninger, der var nødvendige. Danmarks Naturfredningsforenings udspil for åben skærm var den konservative fiskeriminister Gammelgaard da også positiv over for i hovedtrækkene.

Den 28. oktober 1986 kom en aktionsplan for havet omkring Danmark på Folketingets bord. Den debatterede vi den 18. november i Folketinget, og en radikal dagsorden vedtoges med regeringspartierne stemmer. Den strammede bl.a. tidsterminerne, som Det Konservative Folkeparti allerede dengang ikke var helt glad for; det er ingen hemmelighed.

Regeringspartierne og Det Radikale Venstre skrev så den 30. april 1987 sammen en flertalsberetning om vandmiljøplanen, og det betød bl.a., at målsætningen for forbedring af vandmiljøet fastholdtes, og at planen udvidedes til at omfatte det samlede vandmiljø, herunder grundvandet.

Dengang gik S og SF i deres bidrag i stærk, skal vi sige opposition til flertallet, idet de pr. 1. oktober 1987 ville have indført en afgift på 40 øre pr. kg kvælstof.

De tusinder af arbejdstimer, der ligger bag vandmiljøplanen, de masser af udvalgsmøder og de stakke af spørgsmål, ministeriet har måttet svare på, gjorde denne afsluttende beretning til noget specielt grundigt i folketingssammenhæng, og jeg mener, at sjældent har et udvalg boret så kraftigt i problemerne. Jeg synes, det skal med i dag, fordi det ikke som så mange andre gange er sådan, at miljødebatten er blusset

op, fordi TV-Avisen eller andre medier med et indslag eller to har skabt denne interesse.

Hvad har da sat det i gang? Ja, det har en række faktorer. Det er helt åbenbart, at der er og har været problemer med vores vandmiljø.

Algeforekomsterne på det seneste er et godt eksempel. Problemerne har vore miljøpolitikere set med egne øjne. Det har befolkningen også, når man har været ude at fiske eller sejle eller se på fugle eller gå en almindelig tur, og tusinder har set dem, når de har været på vej til deres arbejde.

Miljøproblemerne har selvfølgelig også optaget vore forskere og de grønne foreninger, ligesom de selvfølgelig også har optaget medierne, som har afspejlet denne debat. Den brede interesse har vokset sig stadig stærkere, fordi problemerne er blevet mere og mere synlige, og det er dette, som har skabt debatten.

Jeg tror, at selv uden de døde hummere var der sket en masse, men så havde medierne måske set det under nogle andre vinkler og på en lidt anden måde. De har jo desværre haft nok af muligheder for at tage dramatiske billeder af forureningen i de danske vandmiljøer.

Når vi fra konservativ side i dag sætter lidt fokus på den nyere miljøpolitiske historie, er det for at understrege, at Det Konservative Folkeparti har haft et miljøengagement gennem lang tid, og det har vi så fulgt op ved at stå bag den samlede prioriteringsplan, som betyder, at vi får 33 mia. kr. til miljøforbedrende foranstaltninger. Det er positivt, men vi skal selvfølgelig hele tiden være klar til inden for denne ramme at omprioritere, hvis vi med omprioriteringen løbende opnår de bedste løsninger.

Vi siger hos os nej til hovsaløsninger, men vi siger ja til løsninger på problemerne dér, hvor de gør størst nytte. Det skal vi have mod til at gøre.

Vi følger med bekymring algeudviklingen i vore farvande. Er det bunddød, der følger efter algerne, som asken følger ilden? Eller hvad sker der? Skyldes de iltsvindstilfælde, vi ser i øjeblikket i de danske farvande – det vil jeg gerne spørge miljøministeren om – algeopblomstringen i maj og juni? Skyldes de nuværende tilstande måske den våde vinter med efterfølgende udvaskninger og det stille sommervejr, vi har lige nu, og er det disse faktorer, som vil betyde en risiko for yderligere iltsvindstilfælde i august? Sådanne tror jeg nemlig at vi skal være forberedt på at vi får.